

Duygu Krizi

– cirik · 08 Kasım 2020

hayatın
zamansız rastlantıları
tekrarlanır gibi geldiler
soluk soluğa harfler
unutulan cümleler
kapatılan kapılar
daralan günler
her yer
her seferinde değişiyor
beni benden başkası yapıyor
dilsiz oluyorum
gözlerim
hiçbir dile çevrilmez hüznüm
bin pişman sözlerim
hayal kırıklığı
beni her ne vurmuşsa
yufka yüreğim bileylendi
mağrur durdum
sükut orucu tuttum
sustum
tenhalara koştum
kendini arayan biri oldum
bir sarmaşık gibi
acılarla sarıldım
yılgınlıklarım vardı
kar yağdı , bahar açtı
yaz bitti ,güz geldi
saklı hançerim
bağışlamasız duygularım
tozlu yerlerinden
çıkıp geldiler
iyilik ağırlıklı beni
geçemediler
ruhumun tüm sessizliği
süzülmüş acılardandı

gölümsemem sınırlı
hırçınılığımı
görünmez kelepçeler tutuyor
deniz kokulu şehir
iyi ki beni seviyor
bir seher vakti
ilahi nađmeleri
sorgusuz dinledim
silip attı
içimdeki tedirginlikleri
yorgun ruhumu
dinlendiren İstanbul'u
yasını tuttuğum kayıp yıllarımı
kendimi gördüğüm gür saçlarımı
boşluğa açılan salıncak merakımı
uçurtma uçurmak sevdamı
gülünce unuttuğum acılarımı
bir vazoda saklıyorum
ömrümün tik taklarında
bir yalnızlık şarkısı
dinliyorum ..

08.11.2020

Mustafa KAYA